

РЕШЕНИЕ

№ 5028

гр. София, 29.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5520** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 75464 от 23.04.2020г., постановено по н.а.х.дело №890/2020 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 94^{-ти} състав е изменил Наказателно постановление /НП/ № 22-006407 от 06.01.2020 година, с което директор на Дирекция „ИТ“-С. е наложил на [фирма] „имуществена санкция“, в размер на 5 000 /пет хиляди/ лева, на осн. чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ вр. чл. 1, ал. 2, като е намалил размера на санкцията на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от управителя на [фирма], чрез адв. Т., с искане да бъде отменено заедно с потвърденото с него НП.

Релевираните основания са за нарушение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че в резултат на едностранчива и превратна оценка и анализ на доказателствата, съдът е извел неправилни фактически констатации и необосновани правни изводи. Твърди, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, тъй като в хода на

съдебното следствие не са били събрани категорични доказателства за извършване на нарушението: лицето установено при проверката не е служител на дружеството, представената по делото декларация не съдържа данни, от които да се направи извод за наличие на взаимоотношения между дружеството и лицето С. Л.. Като нарушение се сочи необсъждането в решението на показанията на техническия ръководител на обекта, които СРС не кредитирал, а ги определил единствено като защитна позиция срещу обвинението в административно нарушение. Оспорват се констатациите на въззивният съд, тъй като в атакуваното решение не били коментирани направените с жалбата възражения по същество на спора.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът не се представлява. На 15.09.2020 г. е депозирана писмена молба-становище по съществото на спора.

Ответникът, чрез юрисконсулт С., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Приетата от СРС за установена фактическа обстановка е, че на 10.09.2019г., във връзка с подаден сигнал от полицейски служители при 06 РУ-СДВР, служители на ДИТ –С. извършили проверка на строителен обект: „Преустройство, частично пристрояване и надстройка, реконструкция и ремонтно-възстановителни работи на сградата на Детска градина №124, находящ се в УПИ III- за детско заведение, кв.3, м. „Крива река“ по плана на [населено място], [улица]“, с изпълнител [фирма], ЕИК[ЕИК]. При проверката е установено, че между [фирма] и [фирма] е сключен договор за наем на работници, по силата, на който касаторът в настоящето производство, следва да осигури работници, които да полагат труд на обекта. На място св. Винарска установила лицето С. Н. Л. с ЕГН [ЕГН], да извършва трудова дейност, като строителен работник. На лицето Л. била предоставена за попълване декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 и чл. 402, ал. 2 КТ. В собственооръчно попълнената декларация, лицето е посочило, че работи в [фирма], от 10 дни, на длъжност „общ работник“, с работно време - от 08.00 часа до 17.00 часа, с почивни дни: „неделя“ и почивки в работния ден – в 10.00 ч., в 12.00 ч. и в 15.00 ч., без сключен трудов или граждански договор. До приключване на проверката на 30.10.2019г. в Д „ИТ“ С. не е представен сключен между [фирма] и С. Н. Л., трудов договор в писмена форма. Констатациите от проверката били отразени и в съставения протокол за извършена проверка.

На база на констатациите, св. Винарска съставила срещу [фирма] акт за установяване на административно нарушение № 22-006407/30.10.2019 г., като приела, че дружеството е извършило нарушение на чл. 62, ал. 1 вр.чл. 1, ал. 2, КТ, тъй като дружеството, в качеството му на работодател не е уредило отношенията при предоставяне на работна сила с лицето С. Н. Л., като трудово правоотношение и не е сключило писмен трудов договор с него. Въз основа на АУАН било издадено НП.

За да потвърди издаденото НП, въззивната инстанция е приела, че при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения или нарушение на приложимите материалноправни норми.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане и събиране на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Събрал е всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН.

Неоснователно е възражението на касатора за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в недопускане до разпит на посочените от него свидетели. Следва да се има предвид, че посоченият като свидетел С. Н. Л. е декларирал писмено, на основание чл.402, ал.1, т.3 КТ, фактите и обстоятелствата, свързани с осъществяването на труд на 10.09.2019г., в строителен обект: „Преустройство, частично пристрояване и надстрояване, реконструкция и ремонтно-възстановителни работи на сградата на Детска градина №124, находящ се в УПИ III- за детско заведение, кв.3, м. „Крива река“ по плана на [населено място], [улица]“. Декларацията е приета като писмено доказателство по делото и е обсъдена от първостепенния съд във връзка с всички останали доказателства. При тези обстоятелства правилно на решаващия състав на СРС е приел, че по делото са приети достатъчно писмени доказателства, с които се установява по безспорен начин извършеното нарушение на императивни разпоредби на КТ и събирането на посочените от касатора гласни доказателства не би допринесло за изясняване на спора.

Обратно на твърденията на касатора, въззивната инстанция не е допуснала съществено процесуално нарушение и при осъществената преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото категорично не сочат.

Кредитирайки изцяло непротиворечивите и съответни на събраните по делото доказателства показания на св. Винарска като основен свидетел – очевидец на нарушението и игнорирайки основателно като „заинтересовани“ показанията на другия св. К., районният съд правилно е установил фактическата обстановка и обосновано е направил извода си за правилност и законосъобразност на процесното наказателно постановление. Показанията на св. К. са изолирани, тъй като не само че не се подкрепят от каквито и да е други доказателства, а се опровергават от цялата

останала, формирана по делото доказателствена съвкупност. Ето защо, като е отказал да даде вяра на тези свидетелски показания, приемайки ги опит за изграждане на защитна теза на санкционираното юридическо лице в процеса, въззивният съд не е нарушил съдопроизводствените правила. Императивната разпоредба на чл. 305, ал.3 от НПК задължава съда да изложи съображения защо приема едни доказателства за достоверни и достатъчни, а други доказателствени източници, кореспондиращи на конкретните защитни тези отхвърля. Такива съображения са изложени в обжалваното решение. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в НП фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

От страна на касатора не са ангажирани доказателства за установяване на нещо различно от установеното със събраните по делото гласни и писмени доказателства, съответно за неправилността на обжалваното съдебно решение. По делото не е доказано и твърдяното от касатора наличие на трудово правоотношение между С. Л. и [фирма]. Следва да се отчете и обстоятелството, че касаторът е подписал и съставения му от контролните органи АУАН без да посочи никакви възражения. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. Ето защо в оспореното решение не е налице съществен порок, водещ до неговата неправилност, състоящ се в неустановяването на факти от съществено значение за изхода на спора.

Фактическите установявания на СРС обуславят извода, че НП е издадено при правилно приложение на закона.

Санкционната разпоредба на чл. 414, ал. 3 КТ предвижда имуществената санкция в размер от 1500 до 15 000 лв. С НП санкцията е била индивидуализирана в размер на 5000 лева, като с оспореното решение тя е намалена от въззивната инстанция до 2500 лева. При липса в касационна жалба на релевирано основание по чл.348, ал.1, т.3 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН за явна несправедливост на наложеното наказание, извън предмета на дължимия от АССГ контрол е въпроса за правилното определяне на размера на наказанието.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, законосъобразното въззивно решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр.чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева-чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание препращащата норма чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т.д. № 5/2009 на ВАС.

Мотивиран така и на основание чл.221., ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 75464 от 23.04.2020г., постановено по н.а.х.дело №890/2020 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 94^{-ти} състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-гр.С. сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноси за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.